

TẾT NGUYỄN ĐÁN - NĂM BÌNH NGỌ
Mồng Ba: Thánh hoá Công Ăn Việc Làm

Bài đọc 1 St 2,4b-9.15

Bài trích sách Sáng thế.

^{4b} Ngày Đức Chúa là Thiên Chúa làm ra đất và trời, ⁵ chưa có bụi cây ngoài đồng nào trên mặt đất, chưa có đám cỏ ngoài đồng nào mọc lên, vì Đức Chúa là Thiên Chúa chưa cho mưa xuống đất và không có người để cày cấy đất đai. ⁶ Nhưng có một dòng nước từ đất trào lên và tưới khắp mặt đất. ⁷ Đức Chúa là Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật. ⁸ Rồi Đức Chúa là Thiên Chúa trồng một vườn cây ở Ê-đen, về phía đông, và đặt vào đó con người do chính mình nặn ra.

⁹ Đức Chúa là Thiên Chúa khiến mọc lên từ đất đai đủ mọi thứ cây trông thì đẹp, ăn thì ngon, với cây trường sinh ở giữa vườn, và cây cho biết điều thiện điều ác. ¹⁵ Đức Chúa là Thiên Chúa đem con người đặt vào vườn Ê-đen, để cày cấy và canh giữ đất đai.

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 103,1bc và 14a.14b-15.20-21.22-23.24 (Đ. c.1bc)

**Đ. *Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả!***

^{1b}Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ, ^{1c}Chúa muôn trùng cao cả ! ^{14a}Ngài khiến mọc cỏ xanh nuôi sống đàn gia súc,
làm tốt tươi thảo mộc cho người thể hưởng dùng.

**Đ. *Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả!***

^{14b}Từ ruộng đất, họ kiếm ra cơm bánh, ¹⁵chế rượu ngon cho phần khởi lòng người, xúc dầu thơm cho gương mặt sáng tươi,
nhờ cơm bánh mà no lòng chắc dạ.

**Đ. *Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả!***

²⁰Đêm trở lại khi Chúa buông màn tối,
chốn rừng sâu, muôn thú tung hoành. ²¹Tiếng sư tử gầm lên vang dội,
chúng săn mồi, gào xin Chúa cho ăn.

**Đ. Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả!**

²²Ánh dương lên, chúng bảo nhau về,
tìm hang hốc, chui vào nằm nghỉ. ²³Đến lượt con người ra đi làm lụng,
những mãi mê tới lúc chiều tà.

**Đ. Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả!**

²⁴Công trình Ngài, lạy Chúa,
quả thiên hình vạn trạng !
Chúa hoàn thành tất cả thật khôn ngoan,
những loài Chúa dựng nên lan tràn mặt đất.

**Đ. Lạy Chúa là Thiên Chúa con thờ,
Chúa muôn trùng cao cả!**

Bài đọc 2 Cv 20,32-35

Bài trích sách Công vụ Tông Đồ.

³² Khi ấy, ông Phao-lô ngõ lời cùng các kỳ mục trong cộng đoàn Ê-phê-xô rằng : “Giờ đây, tôi xin phó thác anh em cho Thiên Chúa và cho lời ân sủng của Người, là lời có sức xây dựng và ban cho anh em được hưởng phần gia tài cùng với tất cả những người đã được thánh hiến.

³³ “Vàng bạc hay quần áo của bất cứ ai, tôi đã chẳng ham. ³⁴ Chính anh em biết rõ : những gì cần thiết cho tôi và cho những người sống với tôi, đôi tay này đã tự cung cấp. ³⁵ Tôi luôn tỏ cho anh em thấy rằng phải giúp đỡ những người đau yếu bằng cách làm lụng vất vả như thế, và phải nhớ lại lời Chúa Giê-su đã dạy: cho thì có phúc hơn là nhận.”

Đó là lời Chúa

Tin Mừng Mt 25,14-30

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

¹⁴ Khi ấy, Đức Giê-su kể cho các môn đệ nghe dụ ngôn này : “Người kia sắp đi xa, gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ. ¹⁵ Ông đưa cho người này năm yên, người kia hai yên, người khác nữa một yên, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. Lập tức, ¹⁶ người đã lãnh năm yên lấy số tiền ấy đi làm ăn, và gây lời được năm yên khác. ¹⁷ Cũng vậy, người đã lãnh hai yên gây lời được hai yên khác. ¹⁸ Còn

người đã lãnh một yến thì đi đào lỗ chôn giấu số bạc của chủ. ¹⁹ Sau một thời gian lâu dài, ông chủ các đầy tớ ấy đến và yêu cầu họ thanh toán sổ sách. ²⁰ Người đã lãnh năm yến tiến lại gần, đưa năm yến khác, và nói : ‘Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi năm yến, tôi đã gây lời được năm yến khác đây.’ ²¹ Ông chủ nói với người ấy : ‘Khá lắm ! Anh đúng là tôi tớ tài giỏi và trung thành ! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh !’ ²² Người đã lãnh hai yến cũng tiến lại gần và nói : ‘Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi hai yến, tôi đã gây lời được hai yến khác đây.’ ²³ Ông chủ nói với người ấy : ‘Khá lắm ! Anh đúng là tôi tớ tài giỏi và trung thành ! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh !’ ²⁴ Rồi người đã lãnh một yến cũng tiến lại gần và nói : ‘Thưa ông chủ, tôi biết ông là người hà khắc, gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi. ²⁵ Vì thế, tôi đâm sợ, mới đem chôn giấu yến bạc của ông dưới đất. Cửa ông vẫn còn nguyên đây này !’ ²⁶ Ông chủ đáp : ‘Anh thật là tôi tớ xấu xa và biếng nhác ! Anh đã biết tôi gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi, ²⁷ thì đáng lý anh phải gửi số bạc của tôi vào ngân hàng, để khi tôi đến, tôi thu được cả vốn lẫn lời chứ !’ ²⁸ Vậy các ngươi hãy lấy yến bạc khỏi tay nó mà đưa cho người đã có mười yến. ²⁹ Vì phàm ai đã có, thì được cho thêm và sẽ có dư thừa ; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy đi. ³⁰ Còn tên đầy tớ vô dụng kia, hãy quăng nó ra chỗ tối tăm bên ngoài : ở đó, người ta sẽ phải khóc lóc nghiền răng.’”